¹Weil wir nun solche Verheißungen haben, Geliebte, so lasst uns von aller Befleckung des Fleisches und des Geistes uns reinigen und die Heiligung vollenden in der Furcht Gottes.

²Macht Raum für uns! Wir haben niemand Unrecht getan, wir haben niemand verletzt, wir haben niemand übervorteilt.³Nicht sage ich das, um euch zu verurteilen; denn ich habe schon zuvor gesagt, dass ihr in unserem Herzen seid, mitzusterben und mitzuleben.⁴Ich rede mit großer Zuversicht zu euch; ich rühme viel von euch; ich bin erfüllt mit Trost; ich habe überschwängliche Freude in all unserer Trübsal.

Der Eifer des Paulus für die Gemeinde

⁵Denn als wir nach Mazedonien kamen, hatte unser Leib keine Ruhe; sondern wir waren von allen Seiten bedrängt: von außen mit Streit, von innen mit Furcht.⁶Aber Gott, der die Geringen tröstet, der tröstete auch uns durch die Ankunft des Titus;⁷nicht allein aber durch seine Ankunft, sondern auch durch den Trost, mit dem er bei euch getröstet worden war. Er berichtete uns von eurem Verlangen, eurem Weinen, eurem Eifer für mich, so dass ich mich noch mehr freute.⁸Denn wenn ich euch durch den Brief traurig gemacht habe, reut es mich nicht. Und wenn es mich reute — ich sehe wohl, dass jener Brief euch vielleicht eine Weile betrübt hat —,⁹so freue ich mich doch nun, nicht darüber, dass ihr betrübt worden seid, sondern dass ihr betrübt worden seid zur Reue. Denn ihr seid betrübt worden nach Gottes Willen, so

¹فَادِّ لَنَا هَذِهِ الْمَوَاعِيدُ أَيُّهَا الْأَجْبَاءُ لِطَهَّرَ دَوَانَتَا مِنْ كُلِّ دَسِيسِ الْجَسَدِ وَالرُّوحِ، مُكَمَّلِينَ الْفَدَاسَةَ فِي خَوْفِ اللَّهِ. ²أَقْبُلُونَا. لَمْ تَطْلِمَ أَحَدًا. لَمْ نُفْسِدْ أَحَدًا. لَمْ تَطْمَعْ فِي أَحَدٍ. لَا أَقُولُ هَذَا لِأَجْلِ دَيْتُونِي، لِأَنِّي قَدْ فُئْتُ سَابِقًا إِنَّكُمْ فِي قُلُوبِنَا لَتَمُوتَ مَعَكُمْ وَتَعِيشَ مَعَكُمْ. ⁴لِي ثِقَّةٌ كَثِيرَةٌ بِكُمْ. لِي أَفْتَحَارُ كَثِيرٌ مِنْ جِهَتِكُمْ. قَدْ امْتَلَأْتُ تَعَزِّيَةً وَارْدَدْتُ فَرَحًا جِدًّا فِي جَمِيعِ ضَيْقَاتِنَا. ⁵لَأَنَّ لَمَّا أَتَيْنَا إِلَى مَكِدُونِيَّةٍ لَمْ يَكُنْ لِحَسَدِنَا شَيْءٌ مِنَ الرَّاحَةِ بَلْ كُنَّا مُكْتَبِينَ فِي كُلِّ شَيْءٍ. مِنْ خَارِجٍ حُصُومَاتٌ. مِنْ دَاخِلٍ مَخَافَةٌ. ⁶لَكِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُعْزِّي الْمُتَضِعِينَ عَزَاتَا بِمَجِيءِ تَيْطَسٍ. ⁷وَلَيْسَ بِمَجِيئِهِ فَقَطْ بَلْ أَيْضًا بِالتَّعَزِّيَةِ الَّتِي تَعَزَّى بِهَا بِسَبَبِكُمْ وَهُوَ يُخَبِّرُنَا بِسُؤْفِكُمْ وَتَوْجِحِكُمْ وَتَعَزِّيَتِكُمْ لِأَجْلِي، حَتَّى إِنِّي فَرِحْتُ أَكْثَرَ. ⁸لَأَنِّي وَإِنْ كُنْتُ قَدْ أَحَزْتِكُمْ بِالرِّسَالَةِ لَسْتُ أَنْدَمُ، مَعَ أَنِّي تَدَمْتُ. فَإِنِّي أَرَى أَنَّ تِلْكَ الرِّسَالَةَ أَحَزْتَكُمْ وَأَوَّ إِلَى سَاعَةٍ. ⁹إِلَّا أَنِّي أَنَا أَفْرَحُ، لَا لِأَنَّكُمْ حَزَنْتُمْ، بَلْ لِأَنَّكُمْ حَزَنْتُمْ لِلتَّوْبَةِ. لِأَنَّكُمْ حَزَنْتُمْ بِحَسَبِ مَشِيئَةِ اللَّهِ لِكَيْ لَا تَتَحَسَّرُوا مِنَّا فِي شَيْءٍ. ¹⁰لَأَنَّ الْحُزْنَ الَّذِي بِحَسَبِ مَشِيئَةِ اللَّهِ يُنْشِئُ تَوْبَةً لِخَلَاصٍ بِلَا تَدَامَةٍ، وَأَمَّا حُزْنُ الْعَالَمِ فَيُنْشِئُ مَوْتًا. ¹¹فَأَبْتَهُ هُوَذَا حَزَنْتُمْ هَذَا عَيْنَهُ بِحَسَبِ مَشِيئَةِ اللَّهِ، كَمَا أَنْشَأَ فِيكُمْ مِنَ الْإِجْتِهَادِ، بَلْ مِنَ الْإِجْتِحَاجِ، بَلْ مِنَ الْعَيْطِ، بَلْ مِنَ الْخَوْفِ، بَلْ مِنَ الشُّوقِ، بَلْ مِنَ الْعَيْزَةِ، بَلْ مِنَ الْإِثْتِقَامِ. فِي كُلِّ شَيْءٍ أَطَهَّرْتُمْ أَنْفُسَكُمْ أَنْتُمْ أَتْرِبَاءُ فِي هَذَا الْأَمْرِ. ¹²إِذَا وَإِنْ كُنْتُ قَدْ كَتَبْتُ إِلَيْكُمْ، فَلَيْسَ لِأَجْلِ الْمَذْنِبِ وَلَا لِأَجْلِ الْمَذْنِبِ إِلَيْهِ، بَلْ لِكَيْ يَطَهَّرَ لَكُمْ أَمَامَ اللَّهِ اجْتِهَادَاتًا لِأَجْلِكُمْ. ¹³مِنْ أَجْلِ هَذَا قَدْ تَعَزَّيْنَا بِتَعَزِّيَتِكُمْ. وَلَكِنْ فَرِحْنَا أَكْثَرَ جِدًّا بِسَبَبِ فَرَحِ تَيْطَسٍ، لِأَنَّ رُوحَهُ قَدْ اسْتَرَاخَتْ بِكُمْ جَمِيعًا. ¹⁴فَإِنِّي إِنْ كُنْتُ أَفْتَحَرْتُ سَبِينًا لَدَيْهِ مِنْ جِهَتِكُمْ لَمْ أَحْجَلْ، بَلْ كَمَا كَلَّمْنَاكُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ بِالصِّدْقِ، كَذَلِكَ أَفْتَحَارُنَا أَيْضًا لَدَى تَيْطَسٍ صَارَ صَادِقًا. ¹⁵وَأَحْسَاؤُهُ هِيَ تَحُوكُمْ بِالزَّبَادَةِ، مُتَدَكِّرًا طَاعَةً جَمِيعَكُمْ، كَيْفَ قَبِلْتُمُوهُ بِخَوْفٍ وَرَعْدَةٍ. ¹⁶أَنَا أَفْرَحُ إِذَا أَنِّي أَتَى بِكُمْ فِي كُلِّ شَيْءٍ.

dass ihr von uns keinen Schaden erlitten habt.¹⁰ Denn die Traurigkeit nach Gottes Willen wirkt eine Reue zur Seligkeit, die niemand bereut; die Traurigkeit der Welt aber bewirkt den Tod.¹¹ Denn siehe, eben dieses betrübt worden sein nach Gottes Willen, welchen Eifer hat das in euch bewirkt, dazu Verantwortung, Unwillen, Furcht, Sehnsucht, Fleiß, Bestrafung! Ihr habt in allen Stücken bewiesen, dass ihr rein seid in der Sache.¹² Darum, wenn ich euch auch geschrieben habe, so ist's doch nicht geschehen um dessentwillen, der beleidigt hat, auch nicht um dessentwillen, der beleidigt worden ist, sondern damit euer Fleiß uns gegenüber offenbar werde bei euch vor Gott.¹³ Deswegen sind wir getröstet worden. Außer diesem unserem Trost haben wir uns noch überschwänglicher gefreut über die Freude des Titus; denn sein Geist ist erquickt worden von euch allen.¹⁴ Denn was ich vor ihm von euch gerühmt habe, darin bin ich nicht beschämt worden; sondern, wie alles wahr ist, was wir mit euch geredet haben, so ist auch unser Rühmen vor Titus wahr geworden.¹⁵ Und er ist euch gegenüber überaus herzlich gesinnt, wenn er an den Gehorsam von euch allen denkt, wie ihr ihn mit Furcht und Zittern aufgenommen habt.¹⁶ Ich freue mich, dass ich mich in allem auf euch verlassen kann.